32004R0235

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 235/2004
z dnia 10 lutego 2004 r.
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2320/97 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących między innymi z Rumunii w zakresie dotyczącym przywozu do Wspólnoty Europejskiej wyrobów wytwarzanych przez Petrotub SA i Republica SA

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 233 i 253,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) (rozporządzenie podstawowe), a w szczególności jego art. 2 ust. 1 i 11,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. **PROCEDURA**

(1) 9 stycznia 2003 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (dalej zwany „ETS") w wyroku w sprawie C-76/00 P (dalej zwanym „wyrokiem") unieważnił poprzedni wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawach połączonych T-33/98 i T-34/98 (Petrotub i Republica przeciwko Radzie) ([2]). Na mocy wyroku ETS skutecznie unieważnił rozporządzenie Rady (WE) nr 2320/97 z dnia 17 listopada 1997 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Węgier, Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii i Republiki Słowackiej ([3]) (zwane dalej ostatecznym rozporządzeniem antydumpingowym lub zaskarżonym rozporządzeniem), w zakresie dotyczącym przywozu do Wspólnoty wyrobów wytwarzanych przez Petrotub SA i Republica SA.

(2) Zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym ([4]) w przypadkach, gdy postępowanie składa się z kilku etapów administracyjnych unieważnienie jednego z tych etapów nie unieważnia całości postępowania. Postępowanie antydumpingowe stanowi przykład takiego postępowania wieloetapowego. W rezultacie, unieważnienie części ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego nie pociąga za sobą unieważnienia całej procedury przed przyjęciem przedmiotowego rozporządzenia. Z drugiej strony, zgodnie z art. 233 Traktatu, instytucje Wspólnoty zobowiązane są do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości. W związku z powyższym, instytucje wspólnotowe, wykonując w ten sposób wyrok, mają możliwość naprawy tych aspektów zaskarżonego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienioną treść części niepodlegających zaskarżeniu, które nie zostały objęte wyrokiem ([5]).

(3) Po wydaniu wyroku opublikowano zawiadomienie dotyczące środków antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Rumunii ([6]) ogłaszając, że Petrotub SA i Republica SA nie podlegają już środkom antydumpingowym nałożonym na podstawie ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego.

(4) Niniejsze rozporządzenie zmierza do poprawienia, w odniesieniu do Petrotub SA i Republica SA, tych aspektów zaskarżonego rozporządzenia, które w wyroku zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym, co tym samym doprowadziło do unieważnienia zaskarżonego rozporządzenia. Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w zaskarżonym rozporządzeniu, które nie zostały zaskarżone w terminie przewidzianym na odwołanie, i w związku z tym nie były przedmiotem rozważań sądów wspólnotowych i nie doprowadziły do unieważnienia zaskarżonego rozporządzenia, nadal obowiązują.

B. **ROZWAŻANE PRODUKTY**

(5) Kategoriami rozważanych produktów są te same kategorie produktów, które są rozważane w ostatecznym rozporządzeniu antydumpingowym, tzn.:

a) rury bez szwu, z żelaza lub ze stali niestopowej, stosowane w ropociągach i gazociągach, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm; oraz

b) przewody bez szwu, o przekroju kołowym, z żelaza lub stali niestopowej, ciągnione na lub walcowane na zimno, inne niż rury precyzyjne; oraz

c) inne przewody o przekroju kołowym, z żelaza lub stali niestopowej, inne niż gwintowane lub nadające się do gwintowania, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, wytwarzane przez Petrotub SA i Republica SA oraz obecnie objęte kodami SN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 i 7304 39 93. Powyższe kody CN podawane są jedynie informacyjnie.

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1972/2002 (Dz.U. L 305 z 7.11.2002, str. 1).
([2]) [1999] Zb. Orz. II-3837.
([3]) Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 1 Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 190/2000 (Dz.U. L 23 z 28. 1.2000, str. 1).
([4]) IPS przeciwko Radzie [1998] Zb. Orz. II-3939.
([5]) Sprawa C-458/98 P IPS przeciwko Radzie [2000] Zb. Orz. I-08147.
([6]) Dz.U. C 30 z 8.2.2003, str. 14.

C. **NOWA OCENA USTALEŃ W OPARCIU O WYROK ETS**

1. **Uwaga wstępna**

(6) W niniejszym rozporządzeniu rozpatrywane aspekty wyroku obejmują wyliczenie marginesu dumpingu Petrotub SA oraz ustalenie normalnej wartości Republica SA.

(7) Margines dumpingu Petrotub SA, zgodnie z opisem podanym w motywie 22 preambuły ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego, został wyliczony na podstawie porównania średniej ważonej normalnej wartości ustalonej dla Petrotub SA z cenami całości jej poszczególnych wywozów. Zostało to uznane za niezbędne w celu odzwierciedlenia pełnego stopnia stosowanego dumpingu, oraz ponieważ ustalono wzór cen eksportowych Petrotub, które różniły się znacznie w zależności od różnych nabywców, regionów lub okresów.

Zgodnie z wyrokiem, metoda ta, która została przedstawiona w drugim zdaniu art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, może być stosowana jedynie w przypadku gdy poza ustaleniem wzoru wywozu różniącego się znacznie w zależności od różnych nabywców, regionów lub okresów, wyjaśnione jest, dlaczego dwie pierwsze metody wymienione w zdaniu pierwszym art. 2 ust. 11 (zwane również „metodami symetrycznymi") nie pozwalają na właściwe uwzględnienie tych różnic we wzorze cen eksportowych i tym samym odzwierciedlenie pełnego zakresu stosowanego dumpingu. Niemniej jednak, w ostatecznym rozporządzeniu antydumpingowym Rada, wspomniawszy w motywie 22 preambuły, że istnieje wzór różniący się znacznie w zależności od różnych nabywców, regionów lub okresów, wyciągnęła jedynie wniosek, że pierwsza z dwóch metod symetrycznych (metoda średniej – do - średniej) nie odzwierciedla pełnego zakresu stosowanego dumpingu w tym kontekście, bez odwoływania się do drugiej metody symetrycznej (metoda transakcji –do - transakcji). Tym samym, niniejsze rozporządzanie poddaje ponownej ocenie i koryguje wyniki badania prowadzącego do nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz z Petrotub SA w drodze oceny stosowalności drugiej metody symetrycznej w świetle wymogów zawartych w wyroku. Druga metoda symetryczna przewiduje porównanie poszczególnych normalnych wartości i poszczególnych cen eksportowych do Wspólnoty na podstawie transakcji – do – transakcji.

(8) Po drugie, w ostatecznym rozporządzeniu antydumpingowym sprzedaż dokonywana przez Republica SA przy zastosowaniu rekompensaty zadłużenia była uważana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym. W pkt 86 wyroku ETS stwierdził, że wniosek ten nie został poparty odpowiednim uzasadnieniem, ponieważ samo oświadczenie w motywie 19 preambuły ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego, gdzie ustala się, że „sprzedaż dokonywana przy zastosowaniu rekompensaty została rzeczywiście dokonana w zwykłym obrocie handlowym" nie zawiera elementu mogącego wyjaśnić zainteresowanym stronom powody, które doprowadziły Radę do wyciągnięcia przez nią wniosku. W związku z powyższym, niniejsze rozporządzenie zawiera obecnie niezbędne uzasadnienie, zgodnie z art. 253 Traktatu.

(9) Ponieważ niezbędne informacje w celu naprawy wad stwierdzonych przez ETS w ostatecznym rozporządzeniu antydumpingowym i prowadzących do jego unieważnienia były wiadome Komisji w czasie przyjmowania ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i są nadal wiadome, nie było konieczne przeprowadzenie dalszych dochodzeń w odniesieniu do Petrotub SA, Republica SA lub innych stron. W związku z tym, wymagane uzasadnienie może opierać się na istniejących informacjach, zebranych w ramach dochodzeń prowadzących do nałożenia ostatecznych środków.

2. **Margines dumpingu Petrotub SA**

(10) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, druga metoda symetryczna opiera wyliczenia marginesu dumpingu na porównaniu poszczególnych normalnych wartości różnych rodzajów danych produktów z odpowiednimi poszczególnymi cenami eksportowymi na podstawie transakcji – do – transakcji.

(11) Ta metoda może być stosowana jedynie w przypadku spełnienia wielu warunków. Porównanie transakcji do transakcji wyklucza z definicji zastosowanie średnich (zarówno po stronie sprzedaży krajowej, jak i sprzedaży na wywóz). Transakcje, aby mogły być porównywalne, mogą być stosowane jedynie wówczas, gdy są dokonywane tego samego dnia, zarówno w przypadku transakcji krajowych, jak i eksportowych. Wszelkie odchylenia od tej reguły przy zastosowaniu cen transakcji nie przeprowadzonych tego samego są dokonywane arbitralnie. Do porównań transakcji do transakcji można stosować wyłącznie sprzedaż krajową i na wywóz, związaną z tymi samymi lub porównywalnymi rodzajami produktów, w innym przypadku porównanie nie może być wiążące. Sprzedaż krajową można stosować wyłącznie w przypadku, jeżeli odbywa się w zwykłym obrocie handlowym. Sprzedaż krajowa musi być dokonywana w zwykłym obrocie handlowym w ilości wynoszącej co najmniej 5 % wielkości transakcji eksportowych, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Identyfikacja sprzedaży niedokonanej w zwykłym obrocie handlowym na poziomie transakcji została dokonana zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na podstawie drugiej metody symetrycznej ceny eksportowe nie mogą być porównywane z interpretowanymi normalnymi wartościami. Ostatecznie, uważa się, że ta metoda może być reprezentatywna jedynie wówczas, gdy obejmuje wystarczająco dużą wielkość transakcji eksportowych i sprzedaży krajowej.

(12) Na tej podstawie zbadano, czy można zastosować wyliczenie transakcji – do – transakcji. Ustalono, że wielkość transakcji eksportowych, które można by porównać, wynosiła 66,6 %. Jednakże jedynie 9,5 % wielkości sprzedaży krajowej, która została dokonana w zwykłym obrocie handlowym, można zastosować do określenia normalnej wartości. Inaczej mówiąc, przeważająca większość sprzedaży krajowej nie zostaje uwzględniona w wyliczeniach dumpingowych. W związku z powyższym, to niskie wykorzystanie danych dotyczących transakcji nie stanowi wystarczająco reprezentatywnej podstawy do określenia normalnej wartości, która jest podstawą dla wszelkich analiz dumpingowych transakcji eksportowych. Na tej podstawie nie podtrzymano metody transakcji – do – transakcji jako metody właściwej do wyliczenia marginesu dumpingu w tym przypadku.

(13) W związku z powyższym, uwzględniając, że zastosowanie drugiej metody symetrycznej nie da reprezentatywnych wyników, również ta metoda nie umożliwia uwzględnienia znacznych różnic w modelu cen eksportowych. W konsekwencji należało zastosować trzecią metodę, mianowicie porównanie średnich ważonych normalnych wartości do indywidualnych cen eksportowych (metoda asymetryczna), ponieważ wobec obecności modelu cen eksportowych ustalono, że ani pierwsza ani druga metoda symetryczna nie umożliwiłyby uwzględnienia tych różnic.

2. **Normalna wartość Republica SA**

(14) Jak wyjaśniono w motywie 8 preambuły, ETS ustalił, że Rada nie spełniła wymogu podania powodów, gdyż w akapicie piątym motywu 19 preambuły zaskarżonego rozporządzenia podała jedynie, że sprzedaż dokonana przy zastosowaniu wyrównania została dokonana w zwykłym obrocie handlowym. W związku z powyższym, owo uzasadnienie zostaje podane poniżej.

(15) W trakcie dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych ceł antydumpingowych, Republica SA twierdziła, że znaczna wielkość jej sprzedaży krajowej była dokonywana na podstawie umów w sprawie rekompensaty długu. Twierdzono, że ceny sprzedaży rozważanego produktu dostarczonego na podstawie takich ustaleń kompensacyjnych nie mogły być negocjowane, ponieważ Republica SA była zmuszona objąć dostawców rekompensatą, w wyniku czego ceny sprzedaży dla tych dostawców były znacznie niższe niż normalne ceny i dlatego też nie były porównywalne z normalnymi cenami rynkowymi. Republica SA argumentowała, że w związku z powyższym sprzedaż na podstawie ustaleń kompensacyjnych nie powinna być uwzględniana w sprzedaży krajowej przy wyliczaniu normalnej wartości, jako że nie może być ona uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

(16) Podkreślenia wymaga fakt, że należy odróżnić płatność na podstawie umowy kompensacyjnej opisanej w motywie 15 niniejszego rozporządzenia od istnienia porozumień kompensacyjnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Podczas gdy ustalono, że płatność na podstawie porozumień kompensacyjnych opisanych przez Republica SA w przedłożonym przez nią wniosku oraz w motywie 15 preambuły niniejszego rozporządzenia była rzeczywiście rozliczeniem, w którym wierzytelności i płatności zostały wyrównane bez naruszania warunków cenowych dostarczanych towarów, porozumienie kompensacyjne w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się do umowy, w której towary i/lub usługi są wymieniane między dostawcą a klientem, i w której cena zafakturowana opiera się na różnicy wartości tych towarów i/lub usług, nie odzwierciedlając tym samym rzeczywistej wartości dostarczonych towarów.

(17) W trakcie kontroli na miejscu w lokalu Republica stwierdzono, że niektóre sprzedaże krajowe, które zostały błędnie zgłoszone jako dokonane na standardowych warunkach płatności gotówkowej, w rzeczywistości zostały rozliczone poprzez rekompensatę w umowie kompensacyjnej. Forma kompensaty, jaka miała miejsce, została dokonana w drodze uzyskania na czysto wierzytelności i płatności w odniesieniu do tych samych kwot między Republica SA a jej klientem działającym, w zależności od okoliczności, w tym samym czasie co dostawca innych towarów lub usług. Czasami zaangażowana była jedna lub więcej osób trzecich, np. w przypadku gdy Republica SA dokonuje sprzedaży klientowi, który wykorzystuje wierzytelności, jakie posiada w stosunku do osoby trzeciej w celu rozliczenia swojego długu wobec Republica SA. Ten rodzaj rozliczania transakcji w drodze umowy kompensacyjnej jest powszechny w gospodarkach o niskiej płynności. Dochodzenie wykazało, że nie miało to wpływu na pierwotne ustalenie ceny transakcji. Ponadto ustalono, że gdy Republica SA nalegała na płatności gotówkowe od swoich klientów (np. gdy potrzebowała gotówki w celu dokonania wypłat pracownikom), ceny sprzedaży były w rzeczywistości ustalane w niższej wysokości, niż w przypadku płatności na podstawie umowy kompensacyjnej, w celu wynagrodzenia klientowi tej płatności gotówkowej. Został wyciągnięty wniosek, że płatności Republica w drodze wyrównania nie odpowiadały pojęciu umowy kompensacyjnej, o której mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ stwierdzono że umowy kompensacyjne, których stroną była Republica SA, nie miały wpływu na wspomniane ceny sprzedaży.

(18) Dlatego też można wyciągnąć wniosek, że argument podniesiony przez Republica SA w odniesieniu do sprzedaży rozliczanej w drodze rekompensaty oraz wpływ na krajowe ceny sprzedaży nie odzwierciedlają rzeczywistości i w związku z tym również sprzedaż dokonywana przez Republica SA na podstawie ustaleń kompensacyjnych była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym.

4. **WNIOSEK**

(19) Zastosowanie drugiej metody symetrycznej dla ustalenia marginesu dumpingu Petrotub SA nie jest zagwarantowane, ponieważ wielkość sprzedaży krajowej, która mogłaby zostać wykorzystana do określenia normalnej wartości, nie jest wystarczająco reprezentatywna do dokonania porównania na podstawie tej metody. W związku z powyższym, metoda ta nie może uwzględniać znacznych różnic w modelu cen eksportowych, tzn. nie może odzwierciedlać pełnego stopnia dumpingu. Odpowiednio, ponieważ ani pierwsza ani druga metoda nie odzwierciedla, aczkolwiek z innych powodów, pełnego zakresu stosowanego dumpingu, należy zastosować trzecią metodę przewidzianą w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie, potwierdza się jej zastosowanie i konsekwencje jej zastosowania wyszczególnione w motywach 22 i 23 preambuły zaskarżonego rozporządzenia.

(20) Z powodów przedstawionych w motywach 16 i 17 preambuły ustalono, że sprzedaż dokonywana przez Republica SA przy zastosowaniu kompensaty długu była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym.

(21) W związku z powyższym, potwierdza się niniejszym marginesy dumpingu określone w rozporządzeniu (WE) nr 2320/97.

D. **UJAWNIENIE**

(22) Strony zostały powiadomione o podstawowych faktach i rozważaniach, na których podstawie zamierzano zalecić ponowne nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego. Przyznano im również okres, w jakim mogą wydać oświadczenia po wydaniu niniejszego ujawnienia.

(23) Argumenty ustne i pisemne przedstawione przez strony zostały rozpatrzone i w odpowiednich przypadkach uwzględnione.

E. **ZOBOWIĄZANIA**

(24) Dwaj rumuńscy producenci dokonujący wywozu przedstawili zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Przedstawione zobowiązania cenowe zawierają te same ustalenia jak zobowiązanie, które przestało obowiązywać 9 stycznia 2003 r. w następstwie wyroku ETS. Komisja uważa, że przedstawione zobowiązania są możliwe do przyjęcia i wystarczające dla ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym efektem dumpingu.

(25) Spółki będą również przedstawiać Komisji regularne i szczegółowe informacje na temat ich wywozu do Wspólnoty, co oznacza że zobowiązania mogą być efektywnie monitorowane przez Komisję.

(26) W celu zapewnienia skutecznego przestrzegania i monitorowania zobowiązań, w przypadku złożenia odpowiednim organom celnym wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu stosownie do zobowiązań, zwolnienie z cła powinno być uwarunkowane przedstawieniem ważnego, oryginalnego świadectwa produkcji zawierającego informacje podane w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Powyższe świadectwo produkcji powinno zostać okazane w ciągu trzech miesięcy od daty jego wydania. Ilości przedstawione do cła do przywozu do Wspólnoty zwolnione z cła antydumpingowego nie mogą przekroczyć ilości podanych w świadectwie. W przypadku nieokazania wyżej powołanego świadectwa produkcji, w przypadku gdy nie odpowiada ono rozważanemu produktowi, lub też w przypadku gdy ilości przewidziane w świadectwie zostaną przekroczone, należy zapłacić odpowiednią kwotę cła antydumpingowego.

(27) W razie podejrzenia naruszenia, rzeczywistego naruszenia lub wycofania się ze zobowiązania przez którąkolwiek ze stron, cło antydumpingowe może zostać nałożone, stosownie do art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Potwierdza się niniejszym wnioski rozporządzenia (WE) nr 2320/97 w odniesieniu do rumuńskich producentów dokonujących wywozu, Petrotub SA i Republica SA. Nakłada się niniejszym ostateczne cła antydumpingowe na przywóz następujących produktów pochodzących z Rumunii i wytwarzanych przez Petrotub SA i Republica SA:

a) rury bez szwu z żelaza lub ze stali niestopowej, stosowane w ropociągach i gazociągach, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm (obecnie objęte kodami SN ex 7304 10 10 i ex 7304 10 30 – kody TARIC 7304 10 10 10 i 7304 10 30 10);

b) przewody bez szwu o przekroju kołowym, z żelaza lub stali niestopowej, ciągnione na lub walcowane na zimno, inne niż rury precyzyjne (obecnie objęte kodem SN 7304 31 99);

c) inne przewody o przekroju kołowym, z żelaza lub stali niestopowej, inne niż gwintowane lub nadające się do gwintowania, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm (obecnie objęte kodami SN ex 7304 39 91 i 7304 39 93).

2. Wysokość ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do cen netto wolnych na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosi:

Państwo	Wytwórca	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Rumunia	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469

3. O ile nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych na mocy art. 1 pod warunkiem że produkty są wytwarzane i sprzedawane na wywóz do Wspólnoty przez spółki wymienione w ust. 4, które przedstawiły zobowiązania przyjęte przez Komisję oraz pod warunkiem że spełnione są warunki przewidziane w ust. 2, 3 i 4.

2. Po okazaniu deklaracji dopuszczenia do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła jest uzależnione od okazania służbom celnym właściwego Państwa Członkowskiego ważnego, oryginalnego świadectwa produkcji wydanego przez jedną ze spółek wymienionych w ust. 4. Świadectwo produkcji powinno spełniać wymagania przewidziane dla takich świadectw na podstawie zobowiązania przyjętego przez Komisję, którego podstawowe elementy przedstawiono w Załączniku.

3. Świadectwo produkcji, o którym mowa w ust. 2 musi zostać okazane w terminie 3 miesięcy od dnia jego wydania. Ilości przedstawione służbom celnym Państw Członkowskich do przywozu do Wspólnoty zwolnione z cła antydumpingowego nie przekraczają ilości podanych w świadectwie. W przypadku gdy ilości przewidziane w świadectwie zostaną przekroczone, nadwyżka podlega ocleniu oraz zgłoszeniu na podstawie odpowiedniego dodatkowego kodu TARIC przedstawionego w art. 1 ust. 2.

4. Przywóz, któremu towarzyszy świadectwo jest zgłaszany pod następującym dodatkowym kodem TARIC:

Państwo	Wytwórca	Dodatkowy kod TARIC
Rumunia	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515

Artykuł 3

W sprawozdaniach Państw Członkowskich składanych Komisji stosownie do art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) 384/96 podaje się każde dopuszczenie do swobodnego obrotu, rok i miesiąc przywozu, kody CN, TARIC i dodatkowe kody TARIC, rodzaj środka, kraj pochodzenia, ilość, wartość, cło antydumpingowe, Państwo Członkowskie przywozu oraz, w odpowiednim przypadku, numer seryjny świadectwa produkcji.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 2004 r.

W imieniu Rady

C. McCREEVY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

GŁÓWNE ELEMENTY ŚWIADECTWA PRODUKCJI [1]**, O KTÓRYM MOWA W ART. 2 UST. 2**

a) Numer świadectwa produkcji.

b) Identyfikacja wskazująca, czy świadectwo jest oryginałem.

c) Data wygaśnięcia świadectwa.

d) Następujący tekst:

„Świadectwo produkcji wystawione przez (nazwa spółki) stosownie do art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 na wywóz do Wspólnoty Europejskiej pod dodatkowym kodem TARIC …… niektórych stalowych rur i przewodów bez szwu".

e) Nazwa i pełny adres spółki oraz ewentualnie numer identyfikacyjny, na przykład krajowy numer rejestracyjny zarejestrowanych spółek.

f) Nazwa i pełny adres klienta spółki w przypadku spółki przywożącej towary lub nazwa i pełny adres niezwiązanego handlowca spoza Wspólnoty dokonującego wywozu towarów.

g) Numer faktury spółki, do której odnosi się świadectwo

h) Dokładny opis towarów zawierający:

— opis produktu wystarczający do identyfikacji produktów, taki sam jak opis produktu na fakturze

— kod CN

— ilość (w tonach metrycznych)

i) Nazwisko przedstawiciela spółki odpowiedzialnego za wydanie świadectwa oraz następujące podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż na wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszym świadectwem odbywa się w zakresie i na warunkach zobowiązania przez (nazwa Spółki) oraz w granicach dozwolonej wielkości na bezcłowy antydumpingowy przywóz do Wspólnoty ustalony w zobowiązaniu przyjętym przez Komisję stosownie do decyzji 97/790/WE. Oświadczam, że informacje przedstawione w niniejszym świadectwie są kompletne i prawidłowe".

j) Miejsce od wykorzystania przez właściwe organy Wspólnoty.

---

[1] Na podstawie przedstawionego zobowiązania, przyjętego przez Komisję, każde pole w świadectwie będzie w czterech językach, języku kraju producenta, w języku angielskim, francuskim i niemieckim.